והא תמר רב כהנא כו' תמך כולו תוך מכוסה: לחייבו רביעית · ולאו מלילה היא: בחומות · נשבע חומות לעניין" לת תמיה כל כמה" הלך תמר הזכרים וכדמפרש לקמן: נתגיירו הלך תחר הפגום שבשניהם · לעניין יוחסין וכדמפרש: לתחר מן החומות · שחיטו משבעה חומות ויש בכלל" לת תמיה כל כמה: שתמה רשאי לקנותו בעבד · ולי לתמה מלווה להמיקו דשרינן ליה בתר לטה: ת"ל מבני התושבים · שכתו מחומות תחריס ונעשו תבותם תושבים במקומכם: מן הגולדים בתרלכם · שתמו מתרלכם וילדתו שם ולתמן הגרים בתרלכם שעלד במקום תורה אור

מי יתן לי דור שליקי ותטהרו · סתמת בעו מיתה והשיב להם כן ואם היה בידוע היה משיב להם דמוחרת דסבירלי ליה לרבי לליעזר (חולין קף קכ:) ולא רלה לברך להם תבי ' שכן היה דרכו לדחות עלי' עון הסולים כדתסכמן בפ' היכן (סוכה קף כח.): למדמי

והא אמר רב כהנא לא שנו אלא רובו אבל כולו דוצץ! שאני עובד דהיינו רבי חוה דאמר אחא רבינא א"ר יוחנן *באומות הלך אחר הזכר נתגיירו הלך אחר פגום שבשניהם: מנין *באומות הלך אחר הזכר כדתניא לאחד מן האומות שבא על הכנענית והוליד בן שאחתה רשאי לקנותו בעבד שנאמר °וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו ובגל אפי' אחר מן הכנענים שבא על אחת מן האומות והוליד בן שאחתה רשאי לקנותו בעבד ת"ל אשר הולידו בארצכם מן הגולדים בארלכם ולא מן הגרים בארלכם: נתגיירו הלך אחר פגום שבשניהם: במאי אילימא במצרי שנשא עמונית מאי "פגום שבשניהם" אית בה *עמוני ולא עמונית? אלא בעמוני שנשא מצרית: אי זכר הוי שרייה בתר עמוני, אי נקבה הוי, שרייה בתר מצרית: מתני' °ממזרין ונתינין אסורין ואיסורן עולם אחד זכרים ואחד נקבות: גמ' אמר ריש לקיש ממזרת לאחר עשרה דורות מותרת יליף 'עשירי-עשירי' מעמוני ומואבי מה להלן נקבות מותרות אף כאן נקבות מותרות, אי מה להלן מיד אף כאן מיד? כי אהני גזירה שוה מעשירי ואילך, והאנן תנן ממזרים ונתינין אסורין ואיסורן עולם אחד זכרים ואחד נקבות לא קשיא הא כמאן דאמר דון מינה ומינה הא כמאן דאמר *דון מינה ואוקי באתרא שאלו את רבי אליעזר ממזרת לאחר עשרה דרי מהו? אמר להם מי יתן לי דור שלישי ואטהרנו, אלמא קסבר ממזרת לא חיי, וכן אמר רב הונא ממזרת לא חיי, והא אנן תנן ממזרין ואיסורן אסורין ואיסורן איסור עולם אמר רבי זירא לדידי מפרשא לי מינה דרב יהודה דידיע חיי, דלא ידיע לא חיי דדידיע ולא ידיע עד תלתא דרי חיי, מפי לא חיי? התם הוא דהוי בשבבותיה דר' אמי אכריז עליה דממזרת הוה, בבי ואזיל אמר ליה חייס נתתי לך. אמר רב חנא בר אדא *נתינים דוד נזר עליהם שנאמר °ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה וגו' מאי טעמא גזר עליהו? דכתיב °ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחר שנה שנה ראשונה אמר להם שמא עובדי עבודת כוכבים יש בכם דכתיב °ויעבדהם אלהים אחרים והשתחויתם להם ועצר את השמים ולא יהיה מטר וגו' בדקן ולא מצאו שניה אמר להם שמא עובדי עבירה יש בכם דכתיב °ויימנעו רביבים ומלקוש לא היה ומצתאשה זונה היה לך וגו' בדקו ולא מצאו שלישית אמר להם שמא פוסקין צדקה ברבים יש בכם ואין נותנין דכתיב °נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר בדקו ולא מצאו אמר אין הדבר תלוי אלא בי מיד °ויבקש דוד את פני ה' מאי היא? אמר ריש לקיש ששאל באורים ותומים, מאי משמע? א"ר אלעזר אתיא פני-פני כתיב הכא °ויבקש דוד את פני ה' וכתיב התם °וישאל לו במשפט האורים לפני ה', ויאמר ה': אל שאול, ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים, אל שאול - שלא נספר כהלכה ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים וכי היכן *מצינו בישאול שהמית הגבעונים, אלא מתוך שהרג נוב עיר הכהנים שהיו מספיקין להם מים ומזון מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן. וקא חבע אל שאול - שלא נספר כהלכה וקא תבע על אשר המית הגבעונים! אין, דאמר ריש לקיש מאי דכתיב °בקשו את ה' כל ענוי הארץ אשר משפטו פעלו: באשר משפטו שלא משפטו, שם פעלו, אמר דוד: שאול, נפקו להו תריסר

מה עשירי האמור למטה עד עולם חף עשירי האמור כאן עד עולם: ר"ל סבר לתתן דון מינה ומינה להכן עד עולם חף כאן עד עולם ומילה מה להכן זכרים וחף נקבות חף כאן זכרים וחף נקבות ממזר, ואילך הוא דנמרינן דהא כל עשרה לת מיעכריכו כן לגילוך בג"ם: ומתא דילן סבר להא דון מינה ואוקי. בתחרת-דון מינה מה להכן עד עולם חף ממזר עד עולם ואוקי בתחרת כדמעיקרא ' דורות דקרת אחד זכרים ואחד נקבות דכתיב "ממזר" = מוס זר הכי גמי "עד עולם דמייתינן בג"ם אחד זכרים ואחד נקבות כך שמעתי וכן מיקר ויש מפרשים לה בלשון אחר: מי יתן לי דור שליקי · כלומר דבר שאי אפשר הוא: לת מי · שלא יתמעו פשרים בדוכותיה: ממזר דידיע · לכל בבבול מיי הוא ודוכותיה דלת מיתמעי ביה: דלת ידיע · כלל לת מי לפילו הוא שלא ידע כשרה: דידיע ולת ידיע · עד תלת דרי דזהיקי ליכמי חיי, טפי לת מי לסיון ללאו דבר בבול הוא משהכחת מילתא: דון נזר עליהן כדכתיב והגבעונים לת מבני ישראל המה · כלומר חיים לחויין לבת בקהל: אין מתהלל במתת שקר · שפוסק ואין נותן גולם לעשירית בשמים: כהגיס היו מספיקין להם מזון לגבעונים שהיו ושוהבי עגים ושוהבי מים למזבח כדכתיב ביהושע (ג) ולא יכרת מכם תוטבי עגים ושוהבי מים לבית אלהי: קמבע · הקדוש ברוך הוא בכבוד שלא שפך כהלכה והדר קמבע בפורעניותיה דשאול תמר המית כו': בתמר משפטו · במקום שדנים התדם שם מזכירין פועל לדקותיו ·

תרי"ם